

Děti z dětských domovů se školou a základních škol se utkaly ve fotbale

V tělocvičně na bazénu Evžena Rošického v Jihlavě se 17. března konal 26. ročník turnaje v malé kopané O jihlavský stříbrný míč.

Jednalo se o první turnaj po tříleté pauze, která byla způsobena covidem.

Původně Dětský domov se školou Jihlava pořádal tuto akci pro děti z dalších dětských domovů se školou. Zhruba před deseti lety pak začali zvát i základní školy.

„Po té tříleté pauze je účast o něco menší. Máme tu šest týmů. Nicméně věřím, že se zase dostaneme na vyšší úroveň. Pamatuji si, že se účastnilo i čtrnáct družstev,“ vysvětluje ředitelka DDS Miroslava Florianová.

Za důležité aspekty celého turnaje považuje to, že děti se setkávají, navazují kontakty, ale také že mají sportovní aktivitu.

Chci dětem...

(Dokončení ze str. 8)

Chybí mi možnosti sebereflexe a vzájemné odborné komunikace. Jsem pro to chtít po učitelích kvalitní výuku pro dobrou budoucnost dětí, ale zároveň k tomu učitelům poskytnout kvalitní podporu, aby takovou výuku mohli uskutečňovat. Pokud po někom chceme, aby byl dobrý učitel, nemůžeme z něj zároveň udělat sociálního pracovníka, pečovatele, pokladníka, úředníka, vyplňovače formulářů, hlídače na chodbách a dozorce v jídelně.

Bez asistentů, psychologů, speciálních pedagogů, preventivistů, supervizorů a dalších podpůrných profesí to nepůjde.

Spousta dětí poslední dobou trpí ADHD poruchou. Je pro ně tento styl vyučování vhodnější než ten klasický?

Při jednodenních tematických dnech se zapojují bez problémů všechny děti, tedy i ty s ADHD. Možná je to tím, že tento způsob výuky poskytuje mnohem více prostoru pro pohyb. Ale také pro komunikaci, praktické činnosti a tvořivost, takže zaujme a rozvíjí děti nejrozumnějších typů, nadané i ty s různými poruchami učení, nebo taky děti s jazykovou či sociální bariérou, jakou mají například děti z Ukrajiny.

Táhle výuka je přirozeně inkluzivní, takže má velmi pozitivní vliv na klima třídy. A čím lepší je klima ve třídě, tím lépe se děti učí.

Máte nějaké přání nebo cíl, kterého byste chtěla dosáhnout, co se vzdělávání týče?

Jsem mezi dětmi i učiteli ráda, můžu pracovat svobodně, tvořivě a smysluplně. Takže i když na mě tento způsob práce klade velké nároky, ráda bych v něm pokračovala. Jihlava i s okolím je pro učení jako stvořená. Taky mě baví neustále přizpůsobovat výuku aktuálnímu dění i potřebám učitelů.

A nějaké přání? Aby jihlavské školy měly k dispozici podpůrný tým spolupracujících odborníků, s nimiž by mohly řešit své potřeby komplexně a koncepčně. Líbilo by se mi být takového týmu součástí.

Hymna svěřence DDS nejspíš týmu přinesla štěstí, jelikož se umístil na druhém místě

„Všem hráčům jde pochopitelně i o hlavní výhru, kterou je putovní pohár,“ říká Florianová s úsměvem a dodává „Hodně dbáme na pravidla slušnosti, fair play a vzájemné pomoci. To si myslím, je pro děti velmi důležité. Musím zaklepat, že zatím se nám to daří.“

Pohár zůstává u vítěze celý jeden rok a odevzdává se až při následujícím turnaji.

Děti z Dětského domova se školou trénovaly velmi pečlivě. „Připravovaly se s panem učitelem Vendlem, který byl zároveň i jejich trenérem,“ říká ředitelka DDS.

Již den předem měl fotbalový tým jakýsi „stmelovací program“, kdy přespávaly i ve škole a od rána pak s trenérem a tvořili jakousi spoluhráčskou komunitu.

Turnaje občas mívají také své hymny a ani tento nebyl výjimkou. Hymnu pro Jihlavský stříbrný míč napsal Filip, který je v jihlavském Dětském domově se školou sedm měsíců.

Filip si obvykle píše rapové písně sám o sobě, a jak prozradil, psát o fotbale bylo mnohem snazší.

„Dostal jsem nějaká základní slova, která by v hymně měla zaznít a prostě jsem

HYMNU pro turnaj O jihlavský stříbrný míč složil Filip, který je v Dětském domově se školou sedm měsíců. Na snímku celý tým DDS. Foto: archiv DDS

to zpracoval,“ vysvětluje teenager, kterému se prý snad brzy podaří nějaký svůj hudební počín natočit i ve studiu. „Texty píše sám asi rok, ale ještě to není úplně ono, chci, aby to víc znělo,“ říká o svém koníčku Filip, který rapovou hymnu „Jihlavský stříbrňák“ odprezentoval i na začátku celého turnaje.

„No, byl to dneska úplně stres. Nevě-

děl jsem, co mám říct, tak jsem pro jistotu hned na začátku všem popřál hodně štěstí a pak zarapoval,“ směje se chlapec a dodává, že ze svého vystoupení má hodně dobrý pocit.

Hymna svěřence DDS nejspíš týmu přinesla štěstí, jelikož se umístil na druhém místě. Vítězství si odnesla ZŠ Demlova. -vd-

Názory

K uplynulému Mezinárodnímu dni žen

Ženy v dnešní společnosti aneb Na co je třeba se zaměřit?

Mámy, ženy v práci, ženy v politice, násilí na ženách. To vše jsou témata, o kterých se v poslední době hodně mluví. Občas mám pocit, že celý společenský problém se u nás zredukoval na postavení žen. Má to aspekty, se kterými souzním víc, a se kterými méně.

Kvóty

Nebaví mě kvóty a nebaví mě diskuse o tom, že jsou ženy vytlačovány z veřejného prostoru. Nejsou. Jen je politika prostě poměrně náročné řemeslo a tvářit se, že ji jde udělat takovou, aby byla prostě jen prací plně slučitelnou s rodinou, je podle mě falešná iluze. Jsem pro otevírání všech dveří ženám a činit tak politiku vlídnější, ale ne hnát do politiky či jakýchkoliv jiných funkcí ženy přes kvóty. Moc by nám všem prospělo mít v politice více žen, moc! Ale to musíme postupně dělat politiku takovou, aby víc žen politika bavila a lákala...

Násilí na ženách

Když jsem byla někde v páté třídě, nechápala jsem, proč mi táta říká, ať jsem na sebe opatrná, že to mají holky těžší. Jako holka z vesnice jsem se uměla prát stejně jako kluci, co by tedy mělo být jinak, mi unikalo. Pravdu měl on samozřejmě. Fyzické i sexuální násilí je prostě na holkách jednodušší. A když k němu dojde, pořád je na prvním místě stud a pocit viny, že si za to můžeme samy.

Ochrana a řešení domácího násilí, řádné tresty za sexu-

alizované násilí, to jsou témata, která vnímám jako velmi důležitá pro dnešní ženy. Holky není normální bít, trýznit, znepřívát, ani si brát bez jejich vůle jejich tělo. Na tomhle pracujeme. To je důležité.

Žena máma

Na jednom práníčku ke Dni matek se objevilo poděkování maminkám, že se obětovaly. Tohle mě irituje. Žádnou obětí nikomu nepřináším. Vnímám mateřství jako radost a štěstí. A to štěstí sdílené s otcem dítěte. Takže sdílet mi přijde normální taky vše, co s rodičovstvím souvisí - od péče o dítě po práci v domácnosti. Funguje to, když se chce. Nikdo se neobětoval. I máma může mít práci, kterou miluje a která ji naplňuje. Když funguje podpora, nemusí se máma obětovat a může být šťastná. S prací i rodinou. Šťastná máma má šťastné děti. K tomu potřebuje, aby to fungovalo doma, v práci a aby bylo hlídání. Mít právo zvolit si svou cestu mateřstvím. Mít právo být doma a pečovat nebo sladit práci a rodinu, zajistit dostatečné a flexibilní kapacity hlídání a koukat se na mateřství bez patosu dokonalé matky, to je myslím to, co potřebuje dnešní žena a máma.

Často říkám, že největší překážkou pro větší uplatnění žen je jejich vlastní nedostatečné sebevědomí. Pocit, že na to nemají, že to nedají. Nebo pocit, že to je od holky blbý. Pocit, že se od nich něco očekává. Hranice jsou ve vnitřním nastavení. Velmi málo v tom vnějším.

Milé dámy, ženy, holky přeji Vám krásný den! Mějte se rády! To je hodně dobrý začátek pro cokoliv dalšího, co chcete v životě dokázat, nebo čeho se chcete zbavit.

Eva Decroix

(Autorka je poslankyní a krajskou zastupitelkou za ODS)